

عنوان مقاله:

استفاده از ویژگی های منطقه ای در روزآمد کردن معماری اسلامی نمونه ی موردی: مطالعه ی تطبیقی مسکن شوشتر و مسجد سلیمان

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

غزال مسافرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

کاوه رستم پور - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

از اواخر سده ی گذشته، ارتباط با غرب، جریان متداوم و متکامل معماری ایران را دچار تحول اساسی ساخت و فرهنگ و فناوری غرب، علاوه بر ایرانی بودن و اسلامی بودن به رکن سوم در هویت معماری ایران تبدیل شد و موضوع تعامل یا تقابل با آن در بیش از نیم قرن اخیر دغدغه ی اصلی در معماری کشور بوده است. خوزستان از جمله مناطقی است که به واسطه ی اکتشاف نفت در سال 1287 شمسی به یکی از آشکارترین جولانگاه های تضاد تمدن غرب در مقابل زندگی سنتی و عمدتاً بدوی ساکنان این منطقه بدل گشت. ورود خیل بریتانیایی ها به مناطق نفتخیز و ایجاد شرکت شهرهای مدرن نفتی تجربه ی نوینی از سکونت را رقم زد که در طول حیات یکصد ساله ی خود بعضاً توانسته است در پیوند با ویژگی های منطقه ای، نکاتی مثبت در اسکان جوامعی که دوره ی پیش از شکل را در معماری طی می نمودند در پی داشته باشد. لذا پژوهش حاضر سعی دارد به منظور استفاده ی امروزی از معماری اسلامی و دمیدن روح زمان در آن، با روش توصیفی تحلیلی و با مطالعه ی تطبیقی کالبدی مسکن در دو شهر مسجد سلیمان (نماینده ی نوگرایی) و شوشتر (نماینده ی معماری اسلامی و سنتی) و آشکار کردن نقاط قوت و ضعف هر یک با توجه به مقتضیات زمانی و مکانی، از نتایج آن در روزآمد کردن معماری اسلامی استفاده نماید. نتایج تحقیق نشان می دهد استفاده از فناوری های نوین و بوم و اقلیم خوزستان در هویت مناطق مسکونی شهرهای نفتی دو عامل تاثیر گذار بوده است که می توان برخی مفاهیم معماری سنتی و اسلامی را در قالب آن ها بیان نمود. پیامدهای حاصل از تحقیق می تواند در هویت بخشی معماری مناطق مختلف کشور در قالبی جدید و با استفاده از ویژگی های خاص هر منطقه مفید باشد.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، شرکت نفت، شوشتر، مسجد سلیمان، مسکن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289558>

